

MiMi Das Gesundheitsprojekt
Mit Migranten
für Migranten

Zaštita žena od nasilja u Njemačkoj

Brošura za žene izbjeglice, migrantkinje/migrantice i tinejdžere

Pokrovitelji:

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Migration, Flüchtlinge und
Integration

Wir sind's!
Die Einwanderungsgesellschaft gestalten

**Ethno-
Medizinisches
Zentrum e.V.**

Impressum

Gewaltschutz für Frauen in Deutschland –
Ratgeber für geflüchtete Frauen, Migrantinnen und Jugendliche

Herausgeber:

Ethno-Medizinisches Zentrum e.V.
Königstraße 6, 30175 Hannover

Konzeption, Inhalt, Erstellung:

Duale Hochschule Baden-Württemberg Villingen-Schwenningen (DHBW)
Leitung Studiengang Soziale Arbeit mit psychisch Kranken und Suchtkranken
Schrambergerstraße 26, 78054 Villingen-Schwenningen
Ethno-Medizinisches Zentrum e.V. (EMZ e.V.)

Förderung:

Aydan Özoguz, Staatsministerin bei der Bundeskanzlerin und Beauftragte
der Bundesregierung für Migration, Flüchtlinge und Integration

Projektleitung: Ramazan Salman, Prof. Dr. Dr. Jan Ilhan Kizilhan

Redaktion: Jasmin Bergmann, Dagmar Freudenberg, Ahmet Kimil, Prof. Dr. Dr. Jan Ilhan Kizilhan,
Claudia Klett, Gabriele Martens, Ass. iur. Isabell Plich, Andreas Sauter, Ramazan Salman,
Prof. Dr. Karin E. Sauer, Prof. Dr. Anja Teubert, Susanne Winkelmann, Lutz Winkelmann RA

Lektorat: Bernd Neubauer, Gunnar Kutsche

Layout und Satz: Eindruck

Übersetzung: Dolmetscherdienst – Ethno-Medizinisches Zentrum e.V.

Bildquellen: Umschlagbild und Bild auf Seite 16 © Tom Platzer „Styling time4africa“
Ministerin Özoguz: © Bundesregierung/Denzel · Seite 2: © iStock, imagesbybarbara
Seite 5, 22, 25, 29: © Fotolia · Seite 11: © iStock, m-imagephotography

Wenn in diesem Ratgeber Personengruppen benannt sind, wird im Folgenden die weibliche Schreibweise verwendet. Es sind aber weibliche und männliche Personen gleichermaßen gemeint. Dies dient dem besseren Lesefluss und ist nicht als diskriminierend zu verstehen.

Alle Rechte vorbehalten. Das Werk ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwendung in anderen als den gesetzlich zugelassenen Fällen bedarf deshalb der vorherigen schriftlichen Genehmigung durch den Herausgeber.

Diese Publikation können Sie jederzeit über die Webseiten „mimi-gegen-gewalt.de“ oder „ethnomed.com“ in folgenden Sprachen anfordern: Deutsch, Arabisch, Albanisch, Kurdisch, Paschtu, Englisch, Französisch, Farsi, Dari, Türkisch, Russisch und Serbisch/Kroatisch/Bosnisch

Pozdravna riječ

Draga čitateljko, dragi čitatelju,

od 2015. došlo nam je preko million/milijun ljudi koji traže zaštitu – 890.000 u 2015. i 213.000 između januara/siječnja i kraja septembra/rujna 2016. Oko 30 procenata izbjeglica u Njemačkoj su žene. Mnoge od njih putovale su same ili sa djecom. Već su često u svojoj domovini ili u izbjeglištvu bile svjedoci ili same pretrpjele različite oblike nasilja. Posljedice mogu biti psihička i fizička oštećenja, čak i teške traume.

Mnoge od tih žena nemaju informacije o svojim pravima i ne znaju da u Njemačkoj mogu koristiti brojne ponude za svoju zaštitu i podršku/potporu.

Zbog toga promovišem/promoviram projekat „MiMi – prevencija nasilja – sa migrantkama/migranticama za migrantkinje/migrantice. Na taj način želimo da zaštитimo žene od bilo kog oblika nasilja i da ih o tome informišemo/informiramo.

U okviru ovog projekta nastala je i ova brošura. Ona daje informacije o oblicima nasilja, pregled pravnih propisa u Njemačkoj i pokazuje puteve koji mogu omogućiti izlaz iz nasilja nad ženama i djecom.

Nasilje se ne može uvijek sprječiti, ali edukacijom bi žene izbjeglice i migrantkinje/migrantice trebalo ojačati u shvatanju da se moraju poštovati signalizirane i željene granice između žena i muškaraca. Zajednički, ravnopravan i uvažavajući suživot može nam pokazati izlaz iz nasilja. Moramo svi učiniti sve da u Njemačkoj postane moguć dostojanstven suživot, bez nasilja, za sve ljude. Nadamo se da ovom brošurom možemo dati doprinos tome.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Aydan Özoguz".

Aydan Özoguz, državna ministarka/ministrica i povjerenica Savezne Vlade za migraciju, izbjeglice i integraciju.

Sadržaj

1. Migracija, izbjeglištvo i nasilje 4

Nasilje kao uzrok izbjeglištva | Nasilje tokom/tijekom izbjeglištva

Nasilje u smještaju za izbjeglice | Nasilje poslije izbjeglištva

2. Vrste nasilja 8

Direktno/izravno nasilje | Strukturno nasilje | Institucionalno nasilje

3. Nasilje nad ženama i djecom 12

(T)Ko su počinjoci/počinitelji? | Uzroci nasilja nad ženama i djecom

Primjeri nasilja nad ženama i djecom | Posljedice nasilja nad ženama i djecom

4. Spas od nasilja 26

Pravna zaštita za žrtve nasilja u Njemačkoj | Zajedno bez nasilja

Rječnik termina 32

Odabране kontakt adrese 36

1. Migracija, izbjeglištvo i nasilje

NASILJE KAO UZROK IZBJEGLIŠTVA

Jedan od razloga izbjeglištva žena jeste nasilje. To je povezano sa činjenicom da žene širom svijeta nemaju još uvjek ista prava kao muškarci. Istina, do 2014. godine 143 zemlje su u svoje ustave unijele odredbu o ravnopravnosti polova. Međutim, tradicionalni kulturni i religijski stavovi širom svijeta pridaju ženama manju vrijednost nego muškarcima.

Pravni status:

1949. godine osnovana je Komisija za zaštitu prava žena (CSW), koja je trebala da poboljša politički, ekonomski i socijalni *pravni status* žene. Godine 1979. postignut je Dogovor o uklanjanju svakog oblika diskriminacije žena (Convention On The Elimination Of All Forms Of Discrimination Against Women – CEDAW). Ovaj dogovor ratificiralo je 2015. godine 189 država. I Njemačka ga je potpisala i ratificirala. **Rodno zasnovano nasilje postalo je na taj način kažnjivo i zbog tog djela može se voditi sudski postupak.** To se odnosi, na primjer, na seksualno nasilje i nasilje u kući.

Za održavanje muške dominacije nad ženama primjenjuje se i seksualno nasilje i nasilje u kući. Navodimo sljedeće primjere:

- sakacanje ženskih genitalija, koje se, i pored zvanične zabrane, još uvjek obavlja;
- nejednak odnos moći između žena i muškaraca, nešto kao *odnosi zavisnosti**, žene se smatraju „robom“, a seksualne radnje „novcem“. Česta posljedica je brak iz prinude, ali i prostitucija zbog prinude ili siromaštva, kao i trgovina ljudima;
- *zloupotreba* žena i djece od strane osoba iz državnih službi (policija, vojska ili drugi državni službenici) u zemlji porijekla/podrijetla, npr. kod hapšenja ili saslušanja;
- seksualno nasilje iz političkih razloga: određene etničke grupe treba masovnim silovanjem savladati ili iskorijeniti. U tom slučaju govorи se o „etničkom čišćenju“, seksualno nasilje se u tom slučaju koristi kao oružje za ponizavanje ili raspuštanje zajednica. Žene se drže u logorima za silovanje (rape camps);
- zanemarivanje ili, u ekstremnom slučaju, i ubijanje djece koja su rođena poslije silovanja tokom rata. Djeca koja prežive, u zajednicama odakle dolaze njihove majke nemaju skoro nikakvu sigurnost niti zaštitu putem zakona. Isti slučaj je i sa djecom koja su izgubila roditelje u ratu (ratna siročad), koja ponekad moraju da rade za vojsku ili da se bore kao tzv. djeca vojnici.

* Termini koji se nalaze u rječniku termina, istaknuti su u tekstu kurzivom.

Pored razloga kao što je nasilje nad ženama i djecom, postoje i drugi razlozi za izbjeglištvo, npr. rat i *protjerivanje*. Samo izbjeglištvo može, svakako, biti opasno i za žene i za djecu. Tokom izbjeglištva često su i izloženi nasilju.

NASILJE TOKOM/TIJEKOM IZBJEGLIŠTVA

Tokom/Tijekom izbjeglištva žene su u posebnoj opasnosti da dožive nasilje. Pirati, razbojnici, snage bezbjednosti/sigurnosti, krijumčari ili čak i druge *izbjeglice* mogli bi ih npr. seksualno uznemiravati ili silovati. Pripadnici granične službe zadržavaju npr. žene i djecu i siluju ih tokom dužeg vremenskog perioda. Pirati zatvaraju žene i iznuđuju seks od njih. Tek tada smiju da nastave putovanje. Krijumčari pomažu ženama i djeci da pređu granicu. Za te usluge traže seks ili novac/vrijedne stvari.

Povišen rizik da iskuse seksualno i drugo nasilje tokom izbjeglištva imaju sljedeće kategorije:

- žene koje putuju same sa djecom ili bez djece
- trudnice ili dojilje
- djevojčice mlađe dobi i djeca bez pratnje
- djeca koja su rano stupila u brak – neka i sa bebama
- invalidni i stariji ljudi
- osobe koje ne mogu da komuniciraju.

Na svom putu izbjeglice često borave u dužem periodu u logorima. Ovi logori često su jedino pribježište tokom/tijekom putovanja. U njima postoji velika opasnost da dožive nasilje. Izbjeglice u takvim logorima zavise od/ovise o organizacijama koje bi trebalo da snabijevaju/opskrbljuju stanovnike logora i da im obezbjede sigurnost. Time izbjeglice gube kontrolu nad svojim životom. To može, npr. kod muškaraca izbjeglica, dovesti do krize, u kojoj vide da je dovedena u opasnost slika o njima i njihov položaj u društvu. Ponekad na to reaguju nasiljem.

Mogu postojati uzroci i razlozi za nasilno djelovanje. Ali, oni ne mogu biti isprika niti opravdanje za nasilje muškaraca nad ženama ili djecom.

NASILJE U SMJEŠTAJU ZA IZBJEGLICE

U objektima za smještaj izbjeglica u Njemačkoj stalno se izvještava o povećanom broju djela nasilja nad ženama. Više od dvije trećine izbjeglica su muškarci, a većina njih mlađa je od 30 godina. Nedostaju prostorije za zaštitu žena ili ustanove za smještaj isključivo žena.

Pravo na boravak i azil otežava ženama izbjeglicama odnos prema nasilju. Međutim, nadležni organi za strance mogu da zaštite žene. Npr. u slučaju nasilja mogu da naprave izuzetak od obaveze rezidentnosti i da ponude stanove ili smještaj u drugim gradovima ili regionima.

Za pravnu zaštitu u smještajima postoje npr. sljedeće mogućnosti:

- kratkoročno policijsko udaljavanje počinilaca/počinitelja nasilja iz naselja
- dugoročne mjere prema Zakonu o zaštiti od nasilja
- zabrana pristupa.

Međutim, ovje mjere često pomognu samo kratko. Nasilje nad ženama i djecom u objektima za smještaj izbjeglica vrše i druge izbjeglice u objektu ili partneri. Među partnerima često postoje bliski odnosi zavisnosti/ovisnosti. Međutim, tražioci/tražitelji azila i osobe sa tolerisanim boravkom žive prilično izolovano u objektima za smještaj. Jako teško dobijaju podršku/potporu ili pravnu pomoći u okruženju svoga boravišta. Mnogi se ne usuđuju da potraže pravnu pomoći. Neki se čak plaše da će izgubiti dozvolu

boravka u Njemačkoj. Kada žene podnesu zahtjev za azil, moraju navesti razlog izbjeglištva. Mnogi se stide da pomenu seksualno nasilje. Na taj način njihov zahtjev zavisi/ovisi o opstanku njihovog braka.

Počinioци/почињачи су били партнери, непознате особе, друге особе смјештене у објектима или чак и осoblje у објектима за смјештај изbjeglica. Разни облици насиља десили су се на отвореном простору, затим у домовима за становање или у сопственом стану.

Korištenje pravnih mogućnosti ne utiče/utječe na postupak po zahtjevu za azil.

NASILJE POSLIJE IZBJEGLJIVANJA

Žene i djeca izbjeglice mogu biti izloženi nasilju ne samo u objektima za smještaj. Nasilje se dešava i u društvu *zemlje domaćina*.

Naučnica/Znanstvenica Suzane Johanson (Susanne Johanson) utvrdila je 2015. godine u svom ispitivanju da više od tri četvrtine žena izbjeglica u Njemačkoj navodi iskustvo sa *psihičkim nasiljem*. Polovina tih žena doživjela je fizičko/tjeleno, a četvrtina seksualno nasilje. I anketa među ženama izbjeglicama, provedena od strane organizacije Amnesty International, pokazala je da pored iskustva sa nasiljem tokom izbjeglištva, žene su navele i stalan strah od nasilja u Njemačkoj.

Neki ljudi se plaše da sami napuštaju objekat za izbjeglice. Razlozi za strah su sljedeći:

- nasilni fizički napadi na ulici
- „*ksenofobija*“ kod domaćeg stanovištva, uvrede i psovke
- rasističko nasilje, diskriminacija ili nejednak tretman (npr. u školi kod pojedinih nastavnika).

U Njemačkoj je 2015. god. bilo preko 800 napada na objekte za smještaj izbjeglica (npr. podmetanje požara).

Pored rodno zasnovanog nasilja, u životu izbjeglica veoma je prisutno i rasističko nasilje. Ovo važi, naročito/osobito, za tinejdžere.

2. Vrste nasilja

Nasilje se javlja u najrazličitijim situacijama i raznovrsnim okvirima. Načelno se razlikuju tri vrste nasilja:

- direktno/izravno nasilje
- strukturno nasilje
- institucionalno nasilje.

Svaka žena i svako dijete imaju ista prava kao muškarci. Postoji i pravo na pomoć i zaštitu od potčinjanja.

DIREKTNO/IZRAVNO NASILJE

Direktno/izravno nasilje kreće od neke osobe i usmjeren je na druge osobe ili stvari.

Primjer djeteta:

Prema ličnoj/osobnoj izjavi, otac voli iznad svega svoje žensko dijete, koje ima dvanaest godina. On joj objašnjava da se zbog toga mazi s njom. Želi da je dodiruje po cijelom tijelu. Baka uvijek dolazi nedjeljom u posjetu. Želi da je dvanaestogodišnja unuka poljubi. Tata i baka navode „dobre razloge“ zbog kojih djevojčicu dodiruju ili ljube. „U našoj porodici/obitelji to je normalno, zbog toga moraš čutati i ne smiješ pričati o tome.“ Otac joj objašnjava: u zemlji iz koje on dolazi, svi očevi imaju seks sa svojim kćerkama, i sada je došao red na nju, jer njena majka poslije četvorog djece nije više seksualno aktivna. Ali, otac kaže, takođe(r), da ona ne smije pričati o tome, inače će biti kriva ako on dospije u zatvor.

Djevojčica od dvanaest godina doživljava direktno/izravno nasilje od svog oca. On joj dodiruje intimne dijelove tijela i ima seks s njom. I baka ide predaleko, ljubi je „normalno“ za pozdrav i ne primjećuje da to dijete, možda, ne želi.

Dijete može biti bolje zaštićeno ako nauči

- da kaže „ne“ i
- da postavi granice rodbini (npr. poljubac od bake).

Seksualno zlostavljanje u porodici/obitelji veoma je komplikovana tema. Ako postoje indicije za tako nešto, potrebno je odmah kontaktirati Službu za stručno savjetovanje (*Fachberatungsstelle*). Savjetnici u ovim službama podliježu obavezi čuvanja profesionalne tajne, ne smiju, dakle, pričati ništa drugima. Oni mogu dati i preporuke o tome šta dalje da se učini i kako da se žrtve zaštite.

STRUKTURNO NASILJE

Primjer odrasle žene:

Muž godinama govori svojoj ženi da mora imati seks s njim kad god on to želi. On je, dakle, primorava da spava s njim protiv njene volje. Ona mora da ga seksualno zadovolji. Pri tome joj on nanosi i duševne, ali i fizičke povrede. Žene se često potčinjavaju iz straha od batina i zato što misle da je muž u pravu. Mnogi partneri to pojačavaju tako što kažu da je žena sama kriva za to. Ako se ne brani i jednostavno pristaje na to, on ne mora da je prisiljava. On ima pravo na nju, konačno, on je njen muž.

Takav oblik direktnog/izravnog nasilja čini se nedvosmislenim. Ipak, žena je često usamljena u tom osjećaju, jer porodica/obitelj i rodbina

- često ne vjeruju da bi muž mogao činiti žrtvi takva djela;
- smatraju da je to pravo muža. Naravno da žena mora pristati na (s)polni odnos;
- savjetuju da ne razmišlja puno o tome, nego da izdrži. Konačno, druge mogućnosti ne postoje.

Strukturno nasilje ogleda se u moći. Moć je veoma važna za odnose među ljudima. Na primjer u porodicama/obiteljima „više moći“ ima osoba koja ima više uticaja/utjecaja i mogućnosti odlučivanja od ostalih članova. To je, s jedne strane, određeno godinama i životnim iskustvom. Ali, za taj status važan je i novac, obrazovanje ili vjera.

Primjer:

Kada muž zarađuje novac za porodicu/obitelj, onda on često ima i kontrolu nad finansijama.

Posjedovanje novca često ima veoma veliki značaj. Naime, iz toga nastaje zavisnost/ovisnost. Ako se izgubi novac i druge stvari, javlja se osjećaj nesigurnosti i ugroženosti. Onaj (t)ko ima moć, može iz tog razloga drugima pružiti ili ponovo oduzeti tu sigurnost. Ti drugi tada mogu izgubiti članove porodice/obitelji ili prijateljice. Zbog toga moć (strukturno nasilje) ima veliki uticaj/utjecaj na žene i djecu u takvim strukturama koje određuje moć.

Strukturno nasilje podstiče se, dakle, nedostatkom izjednačenosti moći u društvu. Drugi članovi društva često nemaju nikakva prava ili se ne mogu braniti. Oni ne smiju da odlučuju o tome šta je za njih lično/osobno nešto dobro i važno (npr. gdje bi željeli da žive).

Moć nije uvijek negativna.

Onaj (t)ko posjeduje moć nad nekom drugom osobom, morao bi biti svjestan značaja moći i postupati odgovorno s njom. Roditelji imaju moć nad svojom djecom.

Djeca su zavisna/ovisna o svojim roditeljima. Roditelji bi trebalo da koriste ovu moć tako što će pomoći svojoj djeци i podržati ih. To vrijedi i za korištenje novca za životne potrebe, koji treba koristiti bez zloupotrebe moći.

INSTITUCIONALNO NASILJE

Institucionalno nasilje je oblik nasilja koje jača odnos moći putem stvorenih ili postojećih struktura. Ono sprečava, pored ostalog, ljude da rade na onom što je za njih same bitno (npr. na poslu, u školi ili domovima u kojima je određeno vrijeme uzimanja obroka ili su ljudi zavisni/ovisni o starateljima).

Generalno bi institucionalno nasilje trebalo pomoći da se održi red. Stanovništvo neke države doživljava da je pravilima osiguran jednak tretman za sve. Cilj je miroljubiv i harmoničan suživot. Međutim, ovu situaciju ne smije niko pogrešno da iskoristi, kao npr. policija, pomoćnici ili čak sopstvena porodica/obitelj.

Različite vrste nasilje često su međusobno povezane i postoje paralelno. Često postoji više vrsta nasilja istovremeno/istodobno.

Nasilje se javlja u različitim kulturama.

Nasilje postoji i između različitih kultura.

Ono se podstiče u takozvanim patrijarhalnim strukturama društva. U njima muškarci, često, imaju više moći, a žene istovremeno imaju manje prava. One mogu manje da učestvuju/sudjeluju u društvenom životu (npr. da dobiju obrazovanje, da rade).

Ali i društvena nejednakost u cijelom svijetu (nepravedna raspodjela blagostanja, siromaštva, odnos između bogatih i siromašnih zemalja) može pospješiti nasilje.

3. Nasilje nad ženama i djecom

Svjetska zdravstvena organizacija WHO navodi nasilje nad ženama kao jedan od najvećih rizika za zdravlje žena u svijetu. Ujedinjene nacije kažu da je nasilje nad ženama svaka radnja koja ženi nanosi ili prijeti da nanese fizičko, seksualno ili psihičko oštećenje. U te radnje spada i *prinuda i oduzimanje slobode* u javnosti ili u privatnom životu. U skladu s tim, nasilje nad ženama ima, pored ostalog, i sljedeće oblike:

Fizičko, seksualno i psihičko nasilje u porodici/obitelji:

- Nasilje u braku i izvan braka (npr. batine, seksualno zlostavljanje, silovanje, *ponižavanje*, prijetnje).
- Seksualna zloupotreba djece u kući.
- Nasilje povezano sa mirazom.
- Svaka tradicionalna praksa koja je štetna za ženu (npr. sakaćenje genitalija).
- Nasilje koje ima za cilj *iskorištavanje*.

Pravni status:

Nasilje – fizičko i psihičko („tjelesna povreda“) – u Njemačkoj je kažnjivo!

(T)KO SU POČINIOCI/POČINITELJI?

U 90 procenata slučajeva počinioци/počinitelji su muškarci i dolaze, uglavnom, iz bliskog okruženja žrtve. Dolaze iz svih društvenih slojeva. To može biti muž, otac, djed, nastavnik, prijatelj porodice/obitelji, trener, ujak/stric, brat, sveštenik/svećenik, terapeut i mnogi drugi. U slučaju zloupotrebe moći ili seksualnog zlostavljanja, situacija žrtve, uglavnom žene ili djeteta, iskorištena je na poseban način.

Fizičko, seksualno i psihičko nasilje u zajednici:

- Zastrašivanje, seksualno uznemiravanje, seksualno zlostavljanje i silovanje na radnom mjestu, u *obrazovnim ustanovama* i na drugim mjestima.
- Trgovina ženama i prisilna prostitucija.

Fizičko, seksualno i psihičko nasilje koje vrši država ili ga samo toleriše.

Prema WHO (Svjetskoj zdravstvenoj organizaciji), žene u određenim društвima doživljavaju naročito često zlostavljanje od strane *intimnog partnera*. U tim društвima dijelom ne postoji jednakost između muškaraca i žena. Uloge muškarca i žene ponekad su čvrsto definisane, a kulturne

norme određuju pravo muškarca na (s)polni odnos. Osjećanja žene ostaju zanemarena. Ova djela često se samo blago kažnjavaju ili se čak vrednuju pozitivno.

Žrtve često traže objašnjenja koja mogu da oslobole počinjoca/počinitelja. To dovodi do toga da se nasilna radnja oprosti, a time se počinilac/počinitelj motiviše na ponavljanje djela. On se u svojim očima vidi potvrđenim, što onda posljedично znači: „Moje djelo nema posljedice.“ – „Ništa mi se nije dogodilo!“ – „Svi me se plaše i uvažavaju!“

UZROCI NASILJA NAD ŽENAMA I DJECOM

Strukturna nejednakost muškaraca i žena podstiče nasilje nad ženama. Ona se ojačava i putem

– **patrijarhalnih struktura.**

Ove strukture poznaju određenu sliku muškarca i žene. Muževnost često znači moć, jačinu i dominaciju, a ženstvenost *trpeljivost, pasivnost i inferiornost;*

– **jakog muškog očekivanja od drugih i istovremene/istodobne predstave o nadmoći.**

Pri tome se često dešava zlostavljanje, jer muškarac smatra da on ima pravo na to. On smije da raspolaže svojom ženom, ali i njenim tijelom i svime što ona radi, s kim priča, kako se oblači, gdje boravi.

– **pojačane samostalnosti žene (u svakodnevnom životu i u poslu).**

Neki muškarci to doživljavaju kao prijetnju. Zato žele da sačuvaju svoju moć i pri tome koriste nasilje.

– **bespomoćnosti muškarca (kao npr. u postupku po zahtjevu za azil, zbog nepoznavanja jezika, nezaposlenosti).**

Neki muškarci smatraju da je za „muževnost“ važno korištenje moći i kontrole, jačine, fizičke snage, liderstva, uspjeha, ambicija. To često proizvodi konflikte sa pravom žena na ista prava u društvu.

Ravnopravnost je pravilo u Njemačkoj.

Žene i muškarci često su u dugom periodu navikli na svoje uloge. Neki zbog toga smatraju nasilje skoro i normalnim. Ove uvježbane uloge moraju se dugo-ročno mijenjati. To može ponekad da traje veoma dugo, ali je veoma važno, da bi nasilje definitivno moglo da prestane.

PRIMJERI NASILJA NAD ŽENAMA I DJECOM

Rodno zasnovano nasilje javlja se, uglavnom, u privatnom okruženju, među intimnim partnerima (nasilje u kući) i kao seksualno nasilje.

NASILJE U KUĆI

Ne postoji precizna definicija *nasilja u kući*. Uglavnom se time misli na nasilje koje jedan od partnera u vezi ili bivši partner koristi protiv partnerke/partnerice ili bivše partnerke/partnerice. Radi se, dakle, o nasilju među odraslima u porodici/obitelji ili o nasilju među partnerima. 90 procenata počinilaca/počinitelja su muškarci, a žrtve su žene. Nasiljem su, često, istovremeno pogođena i djeca.

Cilj nasilja u kući jeste kontrola i vršenje moći. Karakteristika nasilja: ono se, prvenstveno, dešava u privatnom okruženju. Privatno okruženje, privatna sfera štiti često u ovom slučaju i djelo i počinioca/počinitelja. Žene i djeca često ne žele ili ne mogu da govore o ovim djelima. Plaše se počinioca/počinitelja. Često je to opterećenje i za komšije/susjede, kada čuju galamu i udarce i tako postaju svjedoci nasilja.

Primjeri nasilja u kući:

- Fizičko nasilje

Primjeri ovog nasilja: čupanje za kosu, šamari, udarci pesnicom, štipanje, udaranje, gušenje, vezivanje i napadi raznim predmetima (uključujući i oružje);

- Psihičko nasilje

Primjeri ovog nasilja: omalovažavanje i podsmjeđivanje partneru (i u javnosti), stalno popravljanje, korigovanje, kritikovanje sitnica, ponižavanje, prijetnje usmjerene ka djeci ili da će odvesti djecu, do prijetnji smrću;

- Seksualno nasilje

Primjeri ovog nasilja: primoravanje na seksualne radnje, silovanje ili i prisilna prostitucija;

- Socijalno nasilje

Ovaj vid nasilja manifestuje se kao kontrola kontakata sa drugim ljudima i zabrana kontakata, ali i kao zatvaranje u kuću. Ponekad počinilac/počinitelj u potpunosti izoluje žrtvu od porodice/obitelji i prijatelja;

- Finansijsko nasilje

Cilj ove vrste nasilja jeste stvaranje finansijske zavisnosti/ovisnosti. Počinilac/počinitelj zabranjuje žrtvi da radi ili je primorava da radi za njega. Tako on ima isključivu kontrolu nad novcem.

SEKSUALNO NASILJE

Seksualno nasilje može da bude dio nasilja u kući, ali ono na kraju ode mnogo dalje.

Ono počinje već izjavama koje potcjenjuju žene. Često postoje nepristojni pogledi ili uznemiravanje riječima. Oblici ove vrste nasilja kreću se od seksualnih *povreda granice*, preko seksualnog uznemiravanja do silovanja i seksualnog zlostavljanja. Granice između pojedinih vrsta nasilja nisu često jasne i prelaze iz jedne u drugu.

Ova vrsta nasilja koristi seksualnost kao oružje. Seksualno nasilje demonstrira sopstvenu moć i istovremeno potiče žrtvu. Mogu se uočiti različite vrste seksualnog nasilja. Ono može da se dešava među odraslima. Ponekad odrasli i tinejdžeri vrše seksualno nasilje nad djecom ili djeca vrše nasilje na drugom djecom. Žrtve bivaju

- silovane:** počinilac/počinitelj prodire na različite načine u žrtvu penismom, predmetima, ponekad to rade druge osobe ili životinje;
- prisiljene na seksualne radnje:** počinilac/počinitelj prisiljava žrtvu da na različite načine seksualno zadovoljava samu sebe, njega ili neku drugu osobu;
- prisiljene na pravljenje filmskog materijala ili slika sa seksualnim radnjama:** žrtve mora da vrše navedene radnje ili da trpe fotografisanje ili snimanje. I to moraju da dopuste.

Opisana djela su zloupotreba moći, počinilac/počinitelj to radi svjesno i ne slučajno. On želi da zadovolji sebe ili da ponizi žrtvu. Ova djela su kažnjiva (krivičnopravno relevantna).

Nasuprot tome, seksualna povreda granica i seksualno uznemiravanje nisu kažnjivi (nema krivičnopravno relevantnog *krivičnog/kaznenog djela*), ali se protiv takvih djela može podnijeti prijava.

Ako ste žrtva jedne od navedenih vrsta nasilja, nemate razloga za grižnju savjesti ili čak samoprijekor! Ne postoji vaša krivica/krivnja, čak ni djelimična. Isto tako, niste nikako odgovorni za nasilje koje se vama nanosi. Ne morate da razumijete ponašanje počinjoca/počinitelja ili da ga čak opravdadate. (Primjer: „Bila je greška što sam otišla tamo. Rekla sam nešto pogrešno. Možda je sukњa bila prekratka“).

SEKSUALNA POVREDA GRANICA

Seksualna povreda granica ponekad je nenamjerna, često nastaje iz neznanja i nedostajućeg ili nedovoljnog senzibiliteta.

Često je seksualna povreda granica početak kažnjivih seksualnih radnji. Iskustvo pokazuje da žrtve često ne mogu da se brane. Ta djela ostaju onda bez posljedica. Granice su fluidne.

**Kažite ili pokažite jasno
i nedvosmisleno: „Stop. Ovdje
je granica“.**

SEKSUALNO UZNEMIRAVANJE

Seksualno uznemiravanje ima za cilj da se druga osoba (kod činjenja djela od značaja je (s)pol te osobe) uvrijedi i omalovaži. Hvatanje za zadnjicu ili grudi može npr. da bude vid seksualnog uzne-miravanja.

I ovdje je važno: osobi nasuprot sebe dajte riječima ili gestovima jasno do zna-nja da treba prekinuti napadno ponašanje. To može da spriječi nasilje.

Ali, to ne uspijeva uvijek. Onda se može potražiti pomoć – jer: neki počinjoci/poči-nitelji prekoračuju granice s namjerom!

SEKSUALNO ZLOSTAVLJANJE

Poseban oblik seksualnog nasilja jeste takozvano seksualno zlostavljanje. To je svaka seksualna radnja odraslih osoba nad djevojčicama i dječacima mlađim od 14 godina. Pri tome je svejedno da li su ove djevojčice i dječaci to, prividno, uradili dobrovoljno (pristali na to) ili to nisu željeli.

Postoji još jedna vrsta seksualnog nasilja. Neka djeca (ali i odrasli) su fizički, mentalno, duševno ili zbog govorne sposobnosti manje jaki od počinjoca/počinitelja. Oni ne mogu svjesno pristati na seksualnu radnju. Počinilac/počinitelj iskorštava, dakle, svoju poziciju moći.

Ima počinilaca/počinitelja koji različitim strategijama (često preko interneta u „Chatrooms“) uspostavljaju kontakt sa djeecom i tinejdžerima, kako bi pripremili teren za seksualno nasilje. Pri tome se najprije signalizira zainteresovanost, zatim se gradi odnos. Počinitelj/počinitelj saznaće različite stvari o svom sagovorniku i može da ih iskoristi kao sredstvo pritiska („reći će tvojim roditeljima, ako mi ne pošalješ svoje gole fotografije.“). Priprema za seksualno nasilje naziva se „Grooming“.

Primjer:

Djevojčica od četiri godine. Svi počinoci/počinitelji u ovom slučaju bili su partneri i prijatelji njene majke. Jedan je svjesno odabrao njenu majku. Ona je u jednom oglasu tražila partnera, i on je primijetio da majka ima malu kćerku. Ovaj partner želio je seks sa djecom i veoma brzo je ostvario pristup maloj kćerki, jer svi su živjeli zajedno, u istom domaćinstvu. Majka nije učinila ništa protiv nasilnog ponašanja. Plašila se da će biti ostavljena.

Počinilac/počinitelj postupa strateški i koristi društvene strukture, specijalne vrijednosti i norme. On se njima maskira. Svoju žrtvu dovodi u zavisnost/ovisnost i time stiče svoj status moći. Konačno, može se poći od toga i da počinoci/počinitelji žele da dobiju priznanje i da kod njih postoji nisko samopoštovanje.

Zlostavljanje djece može da izazove sljedeće oblike psihičkog pritiska:

- Stid:

Djeca često smatraju da su oni, kao žrtve, krivi za nasilje. Oni se stide toga što im se dogodilo. Taj osjećaj često je jači od bijesa prema počinjocu/počinitelju.

- Pogrešan osjećaj odgovornosti:

Djeca misle da su radili nešto pogrešno ili da će snositi krivicu za raspad porodice/obitelji. To je za većinu djece žrtava nerješiv problem.

– Strah od ljutnje:

Djeca postaju žrtve seksualnog nasilja i u školi ili u drugim ustanovama. Ali, oni nakon toga ne žele ljutnju u porodici/ obitelji, od strane nastavnika ili prijatelja.

– Predrasude:

Djeca se plaše da će drugi ljudi sasvim drugačije procijeniti njihove doživljaje i da su njihovi sopstveni osjećaji pogrešni.

– Obaveza čuvanja tajne koju nameće počinilac/počinitelj:

Djeca imaju problem da razlikuju „dobre“ i „loše“ tajne. Ponekad žele da odaju neku tajnu čak i kada počinilac/ počinitelj vrši pritisak.

Primjer:

Otat je imao seks sa svojom dvanaestogodišnjom kćerkom. Za nju je to bilo bolno. Djekočica je stalno imala osjećaj da to što otac radi, nije uredu. Otac je objasnio kćerki da je ona ljepša od majke i da on, kao otac, ima obavezu da joj pokaže kako izgleda seks. Ona je osjećala stid prema majci, primjetila je da se majka udaljava od nje. Smatrala je i da ona snosi odgovornost zbog toga što je otac zbog njenog izgleda dobio želju da bude s njom.

Djekočica nije nikada dobila podršku/ potporu u porodici/obitelji, ali je rado išla u školu i naročito je voljela jednu nastavnicu. Osim toga, veoma dobro se razumjela sa majkama svoje dvije školske drugarice.

Djeca koja imaju pozitivna iskustva, koja smiju da vjeruju svojim osjećajima, koja primjećuju da ih ljudi u njihovom okruženju shvataju ozbiljno i da smiju praviti greške, češće i prije će potražiti pomoći i postaviti granice.

Pravni status:

Seksualne radnje nad djecom ili sa djecom mlađom od 14 godina uvek su kažnjive.

§ 176 Krivičnog/Kaznenog zakonika je nedvosmislen: seksualnim zlostavljanjem smatra se ako dijete mora da vrši seksualne radnje nad nekim počiniocem/počiniteljem, počiniteljkom/počiniteljicom ili nad drugima. Dalja važna varijanta ovog djela jeste pokazivanje pornografije djeci, kako bi se na taj način djelovalo na njih.

Krivično/Kazneno pravo štiti tinejdžere uzrasta do 18 godina od seksualnih pokušaja osoba prema kojima imaju tzv. *odnos zaštite*. To su roditelji (odnosi se i na očuha/mačehu), nastavnike, instruktore, socijalne radnike ili druge saradnike u ustanovama za pomoći u vaspitanju/ odgoju. U tom uzrastu se ispituje koliki pritisak ili prisila se vrši na tinejdžere i na taj način iskoristiava zavisnost žrtava.

Postoje kazne i za tinejdžere (uzrasta od 14 do 18 godina) i starije tinejdžere (uzrasta 18 do 21 godine), ako iskoriste težak položaj neke djevojčice/dječaka ili daju novac za seksualne radnje.

SEKSUALNO NASILJE PUTEM NJEŽNOSTI

Seksualno nasilje nije uvijek „nasilno“, sa nanošenjem bola (npr. batine). U mnogo slučajeva seksualno nasilje se manifestuje i u nježnošću i nježnim milovanjem. To je povezano sa dominacijom i prisilom. Ovaj oblik nasilja za žrtve znači tešku situaciju, koja stvara razdor: muž ili otac, djed ili prijatelj porodice/obitelji sugerira da želi uraditi nešto ljubazno, ali pri tome prekoračuje fizičke ili mentalne granice i pokazuje svoju moć. Za žrtvu je to bolno i odvratno. Objašnjenjima kao „tako si seksi ili samo kada se ne bi oblačila tako izazovano...“ Tvoja majka jednostavno nije tako super kao ti... ili „Primjećujem kako tvoje tijelo reaguje, i ti to želiš...“, počinilac/počinitelj želi dati žrtvi osjećaj da oni to rade uzajamno. Govori djetetu da je ono samo krivo što je moralo doći do nasilnih seksualnih radnji.

I prilikom seksualnog nasilja, žrtve ponekad dožive fizičko zadovoljstvo, sve do orgazma. To je za njih posebno loše. Ali, tijelo pri tome reaguje samo na seksualnu stimulaciju. Nije potrebno da se dijete poslije stidi zbog toga!

POSLJEDICE NASILJA NAD ŽENAMA I DJECOM

LIČNE/OSOBNE POSLJEDICE

Svaka osoba različito reaguje/reagira na nasilje. Ali, iskustva rodno zasnovanog nasilja za žrtve uvijek znači masivnu povredu njihovog *integriteta*. To može dovesti do trajne psihičke *traume*.

Mnoge žene i djeca žrtve seksualnog nasilja imaju doživotan osjećaj krivice/krivnje i veoma pate zbog toga. Ono što se dogodilo, oni žele da kategorisu, razumiju i vrate kontrolu nad sobom i svojim životom. Pokušaj da razumiju taj događaj, u pravilu stvara osjećaj krivice/krivnje. Sopstveno ponašanje dovodi se u vezu sa nasilnim djelom.

Primjer:

„Samo da nisam bila na tom mjestu ili da sam pristala da spavam s njim. Konačno, trebalo je da prihvatom da je on muškarac i da ima pravo da spava sa mnom.“

Žene žrtve nasilja su poslije takvog djela u nekoj vrsti šoka, ponekad danima ne osjećaju više same sebe niti svoju okolinu. Osjećaju se strano u poznatom okruženju i imaju osjećaj da ne postoji ništa više od onoga u šta su do tada vjerovale. Ovo stanje osjeća se kao dezorientacija.

Ponašanje žrtve poslije djela je individualno potpuno različito, ne postoji „tipičan“ obrazac. U moguće *načine reagovanja* odn. *posljedice* spadaju:

– Podizanje optužnice:

Neke žene razmišljaju da poslije takvog djela odu u policiju.

– Traženje kontakta:

Druge žene žele da razgovaraju sa osobama s kojima se identifikuju, da potraže stručne službe ili da razgovaraju sa osobama od povjerenja.

– Slom:

Mnoge žrtve plaču satima, ne mogu da govore i potpuno jasno pokazuju svoje očajanje.

– Kontrola:

Druge žene pojavljuju se sa samokontrolom, fokusirane, oprezne i sa bistrim mislima. Za njih je potpuno jasno da su iskusile nasilje, da je počinilac/počinitelj pogriješio, a one se ipak pitaju šta su to one pogrešno učinile.

– Traže opravdanje:

Za neke ono što se dogodilo nije bezslovno/bezuvjetno nasilje. Pokušavaju da kategorisu nasilno djelo, da ga opravdaju i ocijene „normalnim“. Ove žene često ne mogu vjerovati svojim ličnim/ osobnim osjećanjima, nisu naučile da prihvataju gađenje, strah, očajanje, mržnju, tugu, nemoć.

– Poremećeno samopoštovanje:

Dostojanstvo, normalno ophođenje prema seksualnosti i osjećaj za sopstveno tijelo mogu biti poremećeni u dužem periodu.

– Samoprijekor:

Mnoge žrtve reaguju sramom i gađenjem sebe samih ili stvaraju mučni samoprijekor i osjećaj krivice/krivnje.

– Iritacija osjećanjima:

Mnoge žrtve nasilja najdublje su iritirane svojim reakcijama tokom nasilnog djela.

Bliske osobe često pojačavaju ova osjećanja. Članovi porodice/obitelji, prijatelji i poznanici mogu reagovati sa otporom, često ne vjeruju ili ne razumiju ono što se dogodilo i krivicu/krivnju prebacuju na žrtvu.

Primjer:

Četvorogodišnja djevojčica rasla je u posebnom okruženju, u kojem je seksualno nasilje bilo „normalno“. Majka nije željela niti mogla da zaštitи dijete; nije mogla da moli za pomoć, jer nije znala da je njenoj kćerki bila potrebna pomoć. Izgubila je osjećaj za sopstveno tijelo, povjerenje u sebe i gadila se svoga tijela.

Na kraju se nije više kupala. Istovremeno je željela i novac: naučila je da ga može dobiti putem seksa, i nagovorila je svoje školske drugove na seksualne radnje. Ovo ponašanje je primjećeno i kategorisano kao seksualizovano ponašanje. To je bio razlog da se u ovo uključi stručnjak.

POSLJEDICE PO ZDRAVLJE

Često nije moguće nedvosmisleno povezati posljedice po zdravlje i iskustvo sa nasiljem. Neke psihičke ili *psihosomatske* tegobe javljaju se tek kasnije i tada ostaju duže.

Žene koje su još kao djeca iskusile nasilje i sada pate od dugotrajnih fizičkih posljedica, ne mogu odmah da pripišu tegobe mogućem iskustvu sa nasiljem.

Često se dešava i da povrede nastale tokom nasilne radnje, žrtve predstavljaju kao posljedicu „nesretnog slučaja”.

Sljedeći simptomi mogu biti posljedice nasilnih radnji:

– Fizička oštećenja:

Prelomi kostiju, oštećenja unutrašnjih/unutarnjih organa, oštećenja mozga kao posljedica udaraca u glavu, loše zarasli ožiljci po cijelom tijelu, opekomine, povrede kiselinom, nagrđivanje lica, slabiji vid i sluh, povrede na donjem dijelu trbuha nastale od stajanja nogom ili udarca ili od nasilnog prekida trudnoće.

– Povrede u intimnoj zoni:

Silovanje uzrokuje analne ili vaginalne povrede i krvarenje, upalu mokraćne bešike/mjehura, (s)polne bolesti, neplodnost i abortuse/pobačaje.

– Psihosomatske bolesti:

Čir na želucu, tromboza, srčani bolovi, stalna glavobolja, poremećaj cirkulacije i još mnogo toga.

– Mentalna odn. psihička oštećenja:

Stanja straha, poremećaj sna, nepovjerenje, *depresija*, osjećaj stida i krivice/krivnje, *posttraumatski stresni poremećaj*, fleš-bekovi, osjećaj nečistoće i žigosanja, poremećaj identiteta i pronalaženja granica, nizak osjećaj samopoštovanja, očajanje, samopovrjeđujuće ponašanje, trajni bolovi kod (s)polnog odnosa, jako seksualno ponašanje, poremećaj ishrane, prisile, zavisnost/ovisnost o drogama i lijekovima, samoubistvo/samoubojstvo ili pokušaj samoubistva/samoubojstva.

Žrtve ponekad ne dovode u vezu mentalne posljedice sa doživljajem nasilja. Svoje tegobe ne vide kao posljedicu zlostavljanja, nego kao sopstvenu „manjkavost“. Ovo često dovodi do daljeg gubitka samopoštovanja.

PORODIČNE/OBITELJSKE I SOCIJALNE POSLJEDICE

Kao socijalna bića, ljudi zavise/ovise o svojim socijalnim mrežama, to su npr. porodica/obitelj, prijatelji ili kolege s posla. Ali direktna/izravna iskustva s nasiljem dešavaju se, uglavnom, u poznatom okruženju – počinioци/počinitelji su rijetko nepoznati ljudi – a time je direktno/izravno pogodjeno socijalno okruženje. Mnogim ženama žrtvama teško je da govore o nasilnom aktu koje su pretrpjele. Plaše se prijekora („Kako si tamo uopšte/uopće i otišla“ ili „Sigurno si mu dala povoda?“); Nasuprot tome, mnogim članovima porodice/obitelji i prijateljima žrtava nasilja teško je da prihvate nasilje u svom okruženju.

Prateći rizici za žrtve nasilja u kući/sekusalnog nasilja:

- Strah od izopštenja/izopćenja u socijalnom okruženju.

Opis iskustva sa nasiljem može dovesti do razdvajanja od partnera, usamljenosti, raskida sa porodicom/obitelji ili strah od (novih) intimnih odnosa i nasilnih djela.

- Jak osjećaj izolovanosti:

Kod dugotrajnog zlostavljanja počinje izraženije odvajanje od okruženja. Gubi se vjera u sopstvenu sigurnost. Posljedice su pojačano povlačenje i naročito promjene sistema/sustava vrijednosti.

**– Finansijska zavisnost/ovisnost
njaprije daje žrtvi utisak/dojam
da nema izlaza.**

To dovodi do jakog osjećaja izolovanosti. Pored straha od nasilnog ponašanja počinjocu/počinitelju, jak je i osjećaj da se ne može živjeti bez ičega.

– Pasivnost:

Gubitak samopouzdanja i samopoštovanja dovodi često do totalnog prilagođavanja počinjocu/počinitelju. Život se svodi na preživljavanje. Povezanost između počinjoca/počinitelja i žrtve pri tome je toliko jaka da žrtva sebe sve više gleda očima počinjoca/počinitelja.

**– Nema osjećaja odgovornosti
prema djeci:**

Žrtve nerijetko obole od psihičkih poremećaja (posttraumatski stresni poremećaj, *granični poremećaj ličnosti*, *disocijativni poremećaj identiteta*), a kao posljedica javlja se zanemarivanje sopstvene djece.

– Strah od promjena:

U slučaju razdvajanja od nasilnika, može doći do promjene načina života i situacije sa poslom: npr. otkaz na poslu ili promjena radnog mjesta, problemi na radnom mjestu, nezaposlenost.

– Siromaštvo:

Kod razdvajanja od nasilnika, nemali broj žena osiromaši ili imaju povиšen rizik od siromaštva. U to spada gubitak stana i beskučništvo. Žene i djeca koji poslije iskustva sa nasiljem ispadnu iz socijalne mreže, imaju ekstreman rizik od siromaštva.

Žrtve ne pate samo od socijalne *izolacije*. Mnoge žene odu u sigurnu kuću (Frauenhaus) i napuštaju ne samo svoje poznato okruženje, nego i svoju imovinu. Oni se često odriču *podnošenja prijave*, izdržavanja/uzdržavanja ili naknade štete.

Razlozi za to su sljedeći:

- strah id ponovnih nasilnih napada
- stid, jer žrtve u većini slučajeva razmisljavaju da i one same snose (dio) krivice/krivnje i ne žele da nanesu sramotu svojoj porodici/obitelji
- saznanje da je put preko *pravosuđa* težak i ne uvijek uspješan
- iskustva u kojima muškarci često koriste „pravo“ da tuku svoju ženu i djecu da od žene zahtjevaju seksualne radnje.

POSLJEDICE ZA VIŠE GENERACIJA

Ljudi koji su u djetinjstvu doživjeli nasilje, postaju kasnije i sami češće počinjoci/počinitelji ili ostaju u „ulozi žrtve“.

Primjer:

Majka četvorogodišnje djevojčice iskusila je i sama kao dijete seksualno nasilje od strane oca. Kao majka nije mogla da zaštititi ni sebe ni svoju kćerku. Naprotiv, naučila je da putem seksa uđe u vezu sa muškarcima. Njena kćerka to je preuzeila već sa dvanaest godina. Socijalna radnica za pomoć porodicama/obiteljima pitala je zašto majka nije zaštitila svoju kćerku od nasrtaja svojih partnera.

Majka je odgovorila: „Za mene je to bilo normalno – i ja sam to doživjela na isti način.“

POSLJEDICE ZA DJECU

Djeca koja dožive direktno/izravno ili indirektno/neizravno nasilje u kući, imaju sličnu psihičku *posljedičnu štetu* kao i same žrtve, i znatno češće su teško traumatizovana.

Posljedične pojave su:

– Smanjenje samopoštovanja:

Samoostvarenje je masivno ograničeno.

– Razočaranje:

Doživljaj slabosti i nemoći jednog od roditelja može pojačati i sopstvenu nemoć.

– Pogrešna procjena:

doživljaj slabosti i nemoći jednog od roditelja može dovesti i do toga da se djeca stave na stranu počinioca/počinitelja, jer se uz njega osjećaju sigurnije.

– Nesiguran uzor:

Djeca koja su doživjela nasilje u kući, postaju nerijetko i sami počinioци/počinitelji ili žrtve.

– Fizičko oštećenje:

U većini slučajeva djeca imaju, pored teških psihičkih posljedica, slično kao i majka, i fizičke povrede. Ponekad žele da pomognu majci. Najkasnije tada i oni postaju direktna/izravna žrtva nasilnih radnji.

– Teret čuvara tajne:

Djeca često moraju pohađanjem obavezne škole da održavaju kontakt sa spoljnim svijetom. U slučaju nasilja u kući, često su pod pritiskom. Plaše se da njihov otac ne ode u zatvor, jer oni nisu mogli da čute. Rečeno im je da će oni biti krivi ako se porodica/obitelj raspadne intervencijom policije. Prijeti im se da će biti smješteni u dom. To je u mnogo slučajeva jedan od razloga zašto djeca ne pričaju o događajima u kući. Osim toga, nastavnici u mnogim školama ne mogu adekvatno da se postave u slučaju pretpostavke da postoji nasilje.

– Teške traume:

Potpuno brišanje i potiskivanje doživljaja može dovesti do socijalne diskriminacije, ali i do samoubistva/samoubojstva.

– Okidači promjena:

Mnoga djeca napuštaju porodicu/obitelj i pokušavaju da krenu ispočetka.

Obratite se ljudima kojima vjerujete. Razgovarajte sa njima i sa stručnjacima u savjetovalištima o pomoći i zaštiti djece koja doživljavaju nasilje u kući.

4. Spas od nasilja

PRAVNA ZAŠTITA ZA ŽRTVE NASILJA U NJEMAČKOJ

Djeca, žene i muškarci u Njemačkoj su ravnopravni. Zbog toga mogućnost zaštite pripada svima ravnopravno. Žrtve nasilja u Njemačkoj imaju različite mogućnosti zaštite. Svaki čovjek ima pravo na život bez nasilja.

Partnersko nasilje može da ima više lica: uvrede, ograničenja lične/osobne slobode, kontrola, agresija, prijetnje, batine, prisilni seks, proganjanja ili uznenimiravanje.

POMOĆ U HITNOM SLUČAJU

Ako partner postane nasilan u nekom trenutku, možete nazvati **policiju** na broj **110** ili otići u policijsku stanicu. Policia je obavezna da odmah dođe kako bi zaštitila osobu. Policia može da udalji počinjoca/počinitelja do 14 dana iz zajedničkog stana. Policia može počinjoca/počinitelja smjestiti privremeno i u pritvor, kako bi provela mjeru udaljavanja iz stana. U slučaju da je učinjena kažnjiva radnja, policia mora da podnese krivičnu/kaznenu prijavu.

Žene žrtve nasilja mogu, osim toga, otići i u sigurnu kuću i tamo se privremeno smjestiti sa djecom. Važno je da neka doktorka/lječnica pregleda žrtvu i dokumentuje nalaze pregleda.

Svi ljudi su pred zakonom jednaki. Žene i djeca imaju ista prava kao i muškarci i smiju sami da donose odluke. Zakon i vjera su međusobno odvojeni.

MOGUĆNOSTI SAVJETOVANJA

Žene žrtve nasilja dobivaju pomoć, podršku/potporu i savjete o daljim mogućnostima zaštite u savjetovalištima, sigurnim kućama, kancelarijama/uredima za pomoć žrtvama ili hitnim pozivom u slučaju nasilja (vidi kontakt adrese). Stručna savjetovališta informišu o daljim koracima koje možete preduzeti/poduzeti, bez podnošenja *krivične/kaznene prijave*. Kaznena/krivična prijava može se podnijeti i kasnije. Po želji je moguće anonimno savjetovanje.

Žene žrtve nasilja mogu takođe(r) zatražiti pomoć/potporu prijateljica i prijatelja, rodbine ili komšija/susjeda.

Ako planirate da podnesete prijavu, u svakom slučaju bi trebalo da se posavjetujete sa pravnim zastupnikom.

Zaposleni u savjetovalištima, doktorke/lječnice i advokatice/odvjetnice zakonski su obavezni da čuvaju profesionalnu tajnu. U slučaju da postoji opasnost od mogućeg ugrožavanja interesa djeteta, isti mogu biti obvezni da kontaktiraju Službu za omladinu (Jugendamt).

Kao mjere zaštite sud može zabraniti počiniocu/počinitelju npr.

- da se približi stanu,
- da bude na mjestima gdje žene žrtve nasilja redovno (moraju da idu),
- da kontaktira žrtvu
- ili da sreće žrtvu.

Onaj (t)ko živi u stanu sa počiniocem/počiniteljem, može takođe(r) zatražiti da se stan ustupi žrtvi.

Sud utvrđuje mjere zaštite za određeni period i informiše policiju o tome. Ako počinilac/počinitelj prekrši mjere zaštite, biće kažnjen. I tada žrtva može nazvati policiju.

MJERE ZAŠTITE PREMA ZAKONU O ZAŠТИTI OD NASILJA

„Onaj (t)ko udari, mora da ide“ – zakon štiti svaku osobu od nasilja, uznemiravanja i podređivanja.

Onaj (t)ko je bio žrtva nasilja, prijetnje ili podređivanja, može, nezavisno/neovisno o krivičnom/kaznenom postupku, zatražiti **građanskopravne mjere zaštite**. Žrtvi u tome može besplatno da pomogne neko savjetovalište za žrtve nasilja. Sudske mjere prema Zakonu o zaštiti od nasilja (GSG) koštaju. Onaj (t)ko je u nevolji, dakle bez prihoda ili imovine, može dobiti *besplatnu pravnu pomoć*.

Svaka osoba može kod Suda za porodične/obiteljske sporove (Familiengericht) (osnovni sudovi) u mjestu prebivališta, u mjestu gdje je djelo počinjeno ili u mjestu boravka podnijeti zahtjev za mjere zaštite.

ANGAŽOVANJE ADVOKATICE/ ODVJETNICE

Zastupanje od strane advokatice/odvjetnice nije, doduše, propisano. Ali onaj (t)ko želi da podnese krivičnu/kaznenu prijavu, morao bi obavezno da ima pravnog zastupnika, jer samo tada postoji mogućnost uticaja/utjecaja na postupak. Žrtve se tada pojavljuju kao sporedne tužilje/tužiteljice. U savjetovalištima za žrtve nasilja ili ustanovama za pomoć/potporu mogu im preporučiti iskusne advokatice/odvjetnice.

Onaj (t)ko (si) ne može priuštiti savjetovanje putem advokata/odvjetnika, ima mogućnost da traži *savjetodavnu pomoć* za prvi razgovor. Odobrenje za savjetodavnu pomoć može se dobiti kod Osnovnog suda (Amtsgericht) u mjestu

stanovanja. Kod podnošenja zahtjeva, žrtvu može pomagati i savjetovalište za žrtve nasilja.

Onaj (t)ko je bio žrtva krivičnog/kaznenog djela i mora da se sasluša kao svjedokinja u krivičnom/kaznenom postupku, može takođe(r) zatražiti odobrenje za prvi razgovor.

Osim toga, žene koje su pretrpjеле nasilje mogu se pojaviti kao sporedne tužilje/tužiteljice i kao pomoć/potporu angažovati advokatiku/odvjetnicu kao zastupnicu sporedne tužilje/tužiteljice. Pod određenim uslovima/preduvjetima država može snositi ove troškove. Informacije u vezi sa troškovima zastupanja sporedne tužilje/tužiteljice možete zatražiti prilikom prvog razgovora sa advokaticom/odvjetnicom.

I kod saslušanja žrtve u svojstvu svjedoka, preporučuje se angažovanje advokatice/odvjetnice kao podrške svjedoku. Pod određenim uslovima/preduvjetima država može i ovde snositi troškove.

OSTALE MOGUĆNOSTI POMOĆI/POTPORE

Pomoć/Potporu možete dobiti ne samo od savjetovališta, advokatice/odvjetnica ili sigurnih kuća. Na saslušanje može sa vama doći i osoba od povjerenja, s tim da se to mora prethodno zatražiti.

Žene žrtve nasilja mogu koristiti i psihosocijalno praćenje tokom postupka. Psihosocijalne pratilje su specijalno edukovane i sveobuhvatno pomažu svjedokinje-žrtve i članove njihove porodice/obitelji prije, za vrijeme i nakon krivičnog/kaznenog postupka. Psihosocijalno praćenje u svakodnevnom životu preuzimaju stručnjaci iz drugih stručnih savjetovališta, kako bi se osiguralo jasno razgraničenje između postupka i svakodnevne podrške/potpore i kako se pratiljama u postupku ne bi na sudu mogao imputirati uticaj/utjecaj na svjedokinje.

**Od januara/siječnja 2017. postoji
pravo na psihosocijalnu pratnju.**

ŠTA/ŠTO SE DEŠAVA NAKON PODNOŠENJA KRIVIČNE/KAZNENE PRIJAVE?

Za krivičnu/kaznenu prijavu kod nasilja u kući ili seksualnog nasilja od najvećeg je značaja izjava žrtve, jer se, uglavnom, ne raspolaže drugim dokaznim sredstvima ili isti igraju samo dopunsku ulogu. U najrjeđim slučajevima postoje neposredni svjedoci djela.

Onaj (t)ko se odluči za krivičnu/kaznenu prijavu, mora računati s time da će više puta (npr. u policiji i pred sudom) morati da daje detaljne izjave o načinu izvršenja djela, što može predstavljati veliki stres. Da bi se žrtva pripremila za to, važno je da što prije potraži stručno savjetovalište.

Žene žrtve nasilja mogu, kao podršku/potporu, tokom kompletног krivičnog/kaznenog postupka dobiti psihosocijalnu pratilju.

Neke žrtve nisu spremne da daju bilo kakvu izjavu, svjesno negiraju prijavljen nasilni čin ili ga umanjuju. Žrtve to možda čine zbog straha od daljeg nasilja ili zato što ne vide mogućnost da izađu iz veze sa počiniocem/počiniteljem. Ako ne(t)ko ne želi da podnese prijavu, postoje razloze za to. Pomoći i savjetovanje u vezi sa ovim i drugim pitanjima mogu se dobiti u stručnim savjetovalištima, a da se ne mora podnijeti krivična/kaznena prijava.

ZAŠTITA ŽRTAVA

Kod podnošenja prijave, policija često obavlja sa počiniocem/počiniteljem takozvani informativni razgovor: policija uvjerljivo skreće pažnju okrivljenom da prekine kontakt sa žrtvom i dalje nasilje. Ovo ostavlja utisak na mnoge počinioce/počinitelje, tako da i poslušaju. Važno je da žrtve jave policiji ako, ipak, dođe do kontakta ili pokušaja uticaja/utjecaja (čak i preko trećih osoba, kao npr. preko članova porodice/obitelji ili prijatelja počinjoca/počinitelja). Tek tada policija može da djeluje!

KONTAKT SA POLICIJOM

Policajke u mnogim policijskim stanicama/postajama specijalno su edukovane za rad sa žrtvama nasilja. Advokatika/Odvjetnica ili neka druga osoba od povjerenja može doći sa žrtvom na saslušanje. Ako postoje jezičke poteškoće, treba zamoliti policiju da angažuje profesionalnog prevodioca/prevoditelja.

Kontaktiranje istražnih organa, kao što je policija, dovodi do toga da ovi organi moraju reagovati.

Krivična/kaznena prijava ne može se povući.

Ako žena žrtva tokom/tijekom postupka odluči da ne da izjavu, to može da učini samo ako postoji pravo na odbijanje svjedočenja, jer bi žena davanjem istinite izjave teretila sebe ili nekog od članova svoje porodice/obitelji.

DALJI POSTUPAK

Ako dođe do optužnice i sudske rasprave, to je za žrtvu ponovan poseban stres. Dobra priprema uz pomoć stručnog savjetovališta, psihosocijalne pratilje ili advokatice/odvjetnice, može umanjiti mnoge strahove kod žrtve.

Put do podnošenja prijave nije jednostavan. Zbog toga veoma pomaže dobro se unaprijed informisati o odvijanju postupka i sopstvenim pravima u postupku, kao i mogućim mjerama za zaštitu žrtve i o pravnji tokom postupka.

USLUGE MEDICINSKIH TRETMANA, PENZIJE/MIROVINE I SOCIJALNA DAVANJA

Ako neka osoba može uvjeriti da je zbog namjerno učinjenog protivpravnog napada pretrpjela narušavanje zdravlja, na osnovu zdravstvenih i ekonomskih posljedica pripada joj pravo na državna davanja/usluge. Onaj (t)ko pravno valjano boravi u Njemačkoj kraće od tri godine, ima pravo samo na davanja/usluge nezavisno/neovisno o prihodima.

Putem Zakona o *obećtećenju žrtava* (OEG) mogu se finansirati sljedeća davanja/usluge:

- usluge medicinskih i zdravstvenih tretmana (uključujući i *psihoterapiju*)
- *penzija/mirovina* (zavisno/ovisno o težini posljedica narušavanja zdravlja i eventualno od prihoda)
- *socijalna davanja*, po potrebi putem posebne pomoći u pojedinim slučajevima (npr. za učešće/sudjelovanje u profesionalnom životu, za tuđu pomoć i njegu, dalje vođenje domaćinstva i dodatno za izdržavanje/troškove života)
- *mjere rehabilitacije* (npr. boravak u lječilištu).

ZAJEDNO BEZ NASILJA

Još u stručnom savjetovalištu nastoji se promovisati *samozaštita* kao način života žena bez nasilja. Razgovori se vode na ravnopravnoj osnovi i imaju za cilj da ojačaju samoodređenje i povećaju samo-poštovanje žrtava. Žrtve saznaju gdje postoje šanse i prepreke u daljem toku.

Ali, one takođe(r) saznaju da mogu i kako mogu postati aktivne i da se smiju braniti, kao i da žena žrtva nasilja ima potencijal da se osloboodi nasilja. U taj proces, opet, spada, pored jačanja žena (prvenstveno njihovih prava i mogućnosti da se same ostvare), i jačanje muškaraca, koji su svjesni kako mogu djelovati u teškim situacijama bez primjene sile.

Pretrpjeli nasilje ne znači biti žrtva čitavog života – postoji spas od nasilja.

Rječnik termina

Advokatica/odvjetnica	Nezavisna/neovisna zastupnica i savjetnica u svim pravnim stvarima. Advokatice/odvjetnice imaju tzv. pravo na čutanje/šutnju, a osim toga podliježu obavezi čuvanja profesionalne tajne. Ova obaveza štiti odnos povjerenja između advokatice/odvjetnice i klijentkinje/klijentice
Besplatna pravna pomoć	Finansijska pomoć za osobe nemaju (dovoljno) prihoda/imovine za vođenje sudskog postupka
Depresija	Psihičko oboljenje, koje karakteriše smanjena radna sposobnost, potištено raspoloženje, gubitak interesovanja i inertnost različitog intenziteta
Disocijativni poremećaj identiteta	Poremećaj koji zadire duboko u ličnost, kao posljedica traumatičnih događaja. Kod ovog poremećaja postoje dvije ili više različitih ličnosti unutar jedne osobe
Dominacija	Međusobni odnos dvije osobe, u kojem jedna osoba ima vodeću ulogu, zbog čega je dominantna
Etničko čišćenje	Često nasilno uklanjanje određenih (vjerskih) etničkih grupa/skupina iz nekog područja/zemlje
Granični poremećaj ličnosti	Poremećaj ličnosti koji karakteriše nestabilnost u međuljudskim odnosima, raspoloženju i slici o sebi
Integritet	Podudaranje (ličnih/osobnih) vrijednosti sa okolinom
Interes djeteta	Stanje u kojem se dijete osjeća dobro
Intimni partner	Partner s kojim postoji seksualna veza
Iskoristavanje	Nepravedan i nepošten odnos između osoba ili grupe/skupina. Pod ovim pojmom podrazumijeva se zloupotreba nevolje ili nepovoljne situacije žrtve
Izbjeglice ili tražioci/tražitelji azila	Azilanti su osobe koje u Njemačkoj traže zaštitu od političkog progona, deportacije ili nekog drugog vida povratka u zemlju u kojoj su progonjeni ili izloženi ozbiljnoj opasnosti.
Izolacija	Usamljenost / isključenje neke osobe
Kominicirati	Razmjenjivati/prenositi informacije
Krivični/kazneni postupak	Pravno gonjenje nekog krivičnog/kaznenog djela

Krivično/kazneno djelo	Djelo protiv postojećeg zakona
Ksenofobija	Strah od nepoznatih osoba, etničkih grupa/skupina, stvari ili situacija
Mjere rehabilitacije	Reintegracija fizički/psihički bolesnog čovjeka u društvo
Nacionalno savjetovalište	Državna socijalna usluga koja ljudima sa malim ili nikakvim prihodima treba da omogući korištenje pravnog savjetovanja i zastupanja. Savjetovanje je pomoć za upoznavanje prava izvan sudskog postupka
Načini reagovanja	Načini ponašanja u različitim situacijama
Nemoć	Psihička nemoć ili bespomoćnost
Obaveza čuvanja profesionalne tajne	Pravna obaveza raznih profesionalnih grupa/skupina da ne daju informacije trećim licima/osobama
Obaveza rezidentnosti	Obaveza izbjeglica/tražilaca-tražitelja azila u Njemačkoj da borave samo u određenom području
Obrazovne ustanove	Ustanove koje na osnovu državne ili lokalne uredbe imaju pravo da obrazuju. U te ustanove ubrajaju se škole i dječiji vrtići, ali i ustanove kao što su biblioteke, muzeji ili interesna udruženja
Odnos zaštite	Odnos u kojem jedna osoba brine o drugoj odn. pruža joj podršku/potporu (npr. nastavnici pomažu djeci)
Odnos zavisnosti/ovisnosti	Odnos u kojem ne(t)ko zavisi/ovisi o drugoj osobi (npr. finansijski ili emocionalno)
Oduzimanje slobode	Držanje (zaključavanje, deportovanje itd.) neke osobe protiv njene volje
Osoba od povjerenja	Ne(t)ko (t)ko uživa veliko povjerenje
Osobe kojima se toleriše boravak	Tolerisanjem boravka se obezbjeđuje zaštita od deportacije (ovo nije zakonit boravak)
Pasivnost	Apatija, neaktivnost, nedostatak volje
Patrijarhalne strukture	Oblik društva u kojem muškarci, načelno, imaju više moći i prava od žena
Penzija/Mirovina	Pravo na određeni novčani iznos zbog socijalnog statusa/starosne dobi
Podrška svjedoku	Pravna podrška/pomoć svjedokinja

Ponižavanje	Radnje kojima jedna osoba namjerno povređuje ili omalovažava drugu osobu
Posljedične pojave/štete	Posljedice odn. štete poslije određenih okolnosti. Npr. psihičke tegobe koje nastanu uslijed pretrpljenog nasilja
Posttraumatski stresni poremećaj	Psihičko oboljenje koje se javlja poslije radikalnih ili po život opasnih događaja
Povreda granica	Svaka radnja koja se vrši radi zadovoljenja svojih potreba i bez obzira na volju ili fizičku, psihičku, kognitivnu ili jezičku inferiornost druge osobe
Pravni položaj	Zakoni o određenoj temi
Pravni status	Zakoni o određenom pitanju
Pravosuđe	Svi organi odgovorni za ostvarivanje prava
Prijava/krivična-kaznena prijava	Obavještenje policiji ili državnom tužilaštvu/odvjetništvu da je počinjeno krivično/kazneno djelo. Krivičnu/kaznenu prijavu može da podnese sva(t)ko
Prinuda	Prisiljavanje neke osobe da nešto učini
Prisilna prostitucija	Trgovina ljudima u svrhu seksualnog izrabljivanja
Prostorije za zaštitu žena/ Ustanove isključivo za žene	Ustanove i smještaji koji nude zaštitu i pomoć/potporu isključivo ženama
Protjerivanje	Prisilno iseljavanje domicilnog stanovništva ili dijelova stanovništva u neku drugu državu
Psihički	Koji se tiče duše
Psihičko nasilje	Oblik nasilja kojim se žrtvi nanosi emocionalna šteta direktnim/ izravnim psihičkim prijetnjama, uvredama ili zastrašivanjem kontrolom ponašanja
Psihosomatski	Fizička oboljenja koja u potpunosti ili djelimično imaju psihički uzrok
Psihoterapija	Terapija za liječenje psihičkih poremećaja ili psihičkih posljedica
Ravnopravnost/ ravnopravan	Garantovanje istih prava i privilegija. Pravno izjednačavanje i isto postupanje, bez obzira na (s)pol, starosnu dob, porijeklo, vjeru itd
Rizik	Okolnosti koje povećavaju vjerovatnoću dobijanja nekog oboljenja npr. psihičkog oboljenja zbog pretrpljenog nasilja
Rodno zasnovano nasilje	Nasilje nad ljudima zbog njihovog (s)pola

Samozaštita	Sposobnost samostalne zaštite od opasnosti
Socijalna davanja	Državna pomoć za siromašne u okviru principa zbrinjavanja. U ta davanja ubrajaju se, pored ostalog, stanačina, naknada za nezaposlene ili socijalna pomoć
Traumatizovanje	Doživljaj kojeg čovjek ne može da prevlada, zbog čega postaje dugoročno psihički bolestan
Ugrožavanje interesa djeteta	Stanje u kojem se dijete ne osjeća dobro i u kojem je ugrožen njegov interes. Npr. kada je dijete izloženo nasilju u kući
Vršenje moći	Gospodariti/kontrolisati/iskorištavati neku osobu
Zakon o obeštećenju žrtava (OEG)	Zakon kojim se reguliše obeštećenje i zbrinjavanje žrtava nasilja kao i njihovih potomaka
Zakon o zaštiti od nasilja (GSG)	Zakon kojim se regulišu građanskopravne mjere zaštite žrtava nasilja
Zlostavljanje	Ekstremno iskorštavanje neke osobe. Seksualne radnje nad i sa djecom/tinejdžerima, kao i osobama koje se ne mogu braniti (siromašne osobe, zatvorenci itd.)
Žigosanje	Proces u kojem se osobama ili grupama/skupinama pripisuje negativna ocjena određenih obilježja i na taj način se isti svrstavaju u određenu kategoriju

Odabrane kontakt adrese

Anti-Diskriminierungsstelle des Bundes

Glinkastrasse 24

10117 Berlin

Broj telefona savjetovališta:

030 185551865

Broj telefona za sve vrste zahtjeva:

030 185551855

Od ponedjeljka do petka od 9:00 do 12:00

i od 13:00 do 15:00

E-Mail: beratung@ads.bund.de

www.antidiskriminierungsstelle.de

Savezna služba za suzbijanje diskriminacije

Pravno savjetovalište za slučajevе diskriminacije,
povezivanje sa regionalnim stručnjacima.

Bff – Bundesverband Frauenberatungsstellen und Frauennotrufe

Frauen gegen Gewalt e.V.

Petersburgerstraße 94

10247 Berlin

Tel.: 030 32299500

Fax: 030 32299501

E-Mail: info@bv-bff.de

www.frauen-gegen-gewalt.de

BFF – Savezno udruženje savjetovališta za žene i hitnih poziva za žene

Nacionalna organizacija koja se angažuje za žene žrtve nasilja.

Bazu podataka sa regionalnim savjetovalištima, hitne pozive za žene i sigurne kuće nači će na adresi:

www.frauen-gegen-gewalt.de/organisationen.html

Vodi se računa i o jezicima i drugim obilježjima ponuda pomoći.

Bundesarbeitsgemeinschaft der Kinderschutz-Zentren e.V.

Bonner Straße 145

50968 Köln

Tel.: 0221 569753

Fax: 0221 5697550

E-Mail: die@kinderschutz-zentren.org

www.kinderschutz-zentren.org

Savezna radna zajednica Centara za zaštitu djece

Savjetovanje djece i porodica/obitelji pogođenih nasiljem i teškim krizama, ponude preventivne pomoći, mogućnost kratkotrajnog stacionarnog smješaja djece. Baza podataka sa regionalnim Centrima za zaštitu djece nači će na adresi: www.kinderschutz-zentren.org/zentren-vor-ort

Bundesarbeitsgemeinschaft Täterarbeit Häusliche Gewalt (BAG TäHG) e.V.

Nordring 15 c

76829 Landau

Tel.: 06341 55758-21

E-Mail: info@bag-taeterarbeit.de

www.bag-taeterarbeit.de

Savezno udruženje protiv nasilja u porodici (BAG TäHG) Registrovano/registrirano udruženje

Interkulturna krovna organizacija za ustanove koje se bave sprečavanjem nasilja u porodici/obitelji u Njemačkoj, takođe(r) nudi zaštitu žrtvama i radi na sprečavanju nasilja.

Deutsche Gesellschaft für Prävention und Intervention bei Kindesmisshandlung und -vernachlässigung e.V.

Biro/ured
Sternstraße 9 – 11
40479 Düsseldorf
Tel.: 0211 4976800
Fax: 0211 49768020
E-Mail: info@dgfpfi.de
www.dgfpfi.de
www.dgfpfi.de/hilfe-finden.html

Njemačko udruženje za sprečavanje i intervenciju kod zlostavljanja i zanemarivanja djece, registrovano/registrirano udruženje

Udruženje stručnjaka (pojedinaca i institucija) iz cijele Njemačke i zemalja u okolini, koji za cilj imaju aktivno učeće u poboljšanju zaštite djece. Nudimo između ostalog listu/popis ustanova za terapiju, savjetovanje i zbrinjavanje seksualno zlostavljane djece i mladih, kao i ustanova koje rade sa odraslim seksualnim prestupnicima.

Deutsches Institut für Menschenrechte

Zimmerstraße 26/27
10969 Berlin
Tel.: 030 259359-0
Fax: 030 259359-59
E-Mail: info@institut-fuer-menschenrechte.de
www.institut-fuer-menschenrechte.de

Njemački institut za ljudska prava

Institut informiše/informira javnost o stanju ljudskih prava u zemlji i inostranstvu/inozemstvu i doprinosi sprečavanju povreda ljudskih prava kao i zaštiti ljudskih prava.

Frauenhauskoordinierung e.V.
www.frauenhauskoordinierung.de

Koordinacija sigurnih kuća

Nacionalna organizacija koja se angažuje za žene žrtve nasilja.

Bazu podataka sa regionalnim savjetovalištima naći će se na adresi: <http://www.frauenhauskoordinierung.de/beratungsstellensuche.html>

Bazu podataka sa regionalnim sigurnim kućama naći će se na adresi: <http://www.frauenhauskoordinierung.de/frauenhaussuche.html>

Vodi se računa i o jezicima i drugim obilježjima ponuda pomoći.

Hilfetelefon Gewalt gegen Frauen
Tel.: 08000 116016 (24/7)
www.hilfetelefon.de

Centralni telefon za pomoći u slučaju nasilja nad

Besplatno & anonimno, savjetovanje na 15 jezika (turski, ruski, francuski, engleski, španski/španjolski, portugalski, italijanski, poljski, srpski, kineski, bugarski, rumunski, arapski, persijski i vijetnamski). 24-satna hitna služba.

Hilfetelefon sexueller Missbrauch
Tel.: 0800 2255530

Telefon za pomoć kod seksualnog zlostavljanja
Besplatno & anonimno, telefonsko savjetovanje kod seksualnog nasilja.
Popis regionalnih ustanova za pomoć, koje pružaju pomoći i izbjeglicama.

Jugendportal www.zwangsheirat.de
Tel.: 030 40504699-0
Fax: 030 40504699-99
E-Mail: info@frauenrechte.de
www.zwangsheirat.de

Internet stranica za mlade www.zwangsheirat.de
S.O.S. telefon za slučajevne prisilnog braka. Nudimo online-savjetovanje, blog, kao i funkciju pretrage svih savjetovališta u Njemačkoj.

KOK – Bundesweiter Koordinierungskreis gegen Menschenhandel e.V.
Kurfürstenstraße 33
10785 Berlin
Tel.: 030 26391176
Fax: 030 26391186
E-Mail: info@kok-buero.de
www.kok-gegen-menschenhandel.de

KOK – Savezno koordinaciono udruženje protiv trgovine
Udruženje se angažuje na regionalnom, državnom i međunarodnom nivou u borbi protiv trgovine i eksploracije ljudi, kao i u izvršenju prava u tim slučajevima i zalaže se za realizaciju ljudskih prava migrantkinja/migrantica.

Krankenhäuser

Notfall-Nummern
112 (spasilačka služba/vatrogasci)
110 (policija)

Bolnice

vidi regionalni popis u telefonskom imeniku, možete se raspitati i kod ustanova za izbjeglice, ljekara/ljevičnika, zdravstvenog osiguranja i drugih osoba za kontakt

Notruf und Beratung für vergewaltigte Frauen und Mädchen e.V.
Kasseler Straße 1a
60486 Frankfurt am Main
Tel.: 069 709494
Fax: 069 79302795
E-Mail: info@frauennotruf-frankfurt.de
www.soforthilfe-nach-vergewaltigung.de

Brojevi za hitne slučajeve
Besplatno, pomoći u hitnim slučajevima u vezi sa zdravljem (spasilačka služba), u slučaju požara (vatrogasci), opasnosti za osobe (policija)

S.O.S. telefon i savjet za silovane žene i djevojke, registrovano/registrirano udruženje.
Nudimo sve važne informacije u vezi sa medicinskom pomoći u slučaju silovanja, uključujući i pouzdano obezbjeđenje dokaza.

Nummer gegen Kummer**Telefon-Beratung bei Sorgen und Nöten**

Tel. (djeca/tinejdžeri):

0800 1110333

Tel. (roditelji): 0800 1110550

Online savjetovanje:

www.nummergegenkummer.de**Broj protiv brige**

Telefonsko savjetovanje kod postojanja briga i nevolja. Besplatno & anonimno sa mobilnog i fiksног telefona. Nacionalno savjetovalište za djecu, tinejdžere i roditelje u kriznim slučajevima, kao i kod postojanja sumnje da je ugrožen interes djece.

Radno vrijeme za savjetovanje djece i tinejdžera od ponedjeljka do subote od 14 – 20 h.

TERRE DES FEMMES**Menschenrechte für die Frau e.V.**

Brunnenstraße 128

13355 Berlin

Broj telefona savjetovališta:

030 4050469930

Radno vrijeme: ponedjeljak 15:00 – 18:00,
utorak i četvrtak 10:00 – 13:00

Tel. biroa/ureda: 030 40504699-0

Fax: 030 40504699-99

E-Mail: info@frauenrechte.de;beratung@frauenrechte.dewww.frauenrechte.de**TERRE DES FEMMES****Ljudska prava za žene, registrovano/registrirano udruženje**

Dobrotvorna organizacija za ljudska prava žena.

Savjetovanje lično/osobno, telefonom i online.

Savjetovanje na njemačkom i turskom jeziku.

Unabhängige Patientenberatung**Deutschland**

Tel. arapski: 0800 33221225

Tel. njemački: 0800 0117722

Tel. ruski: 0800 0117724

Tel. turski: 0800 0117723

Nezavisno/neovisno savjetovanje pacijenata u**Njemačkoj**

Informacije o zdravstvenom zbrinjavanju u Njemačkoj (nezavisno/neovisno o zdravstvenom osiguranju!), savjete možete dobiti na arapskom, turskom, ruskom i njemačkom

Weisser Ring

Telefon za žrteve: 116 006

weisser-ring.de/hilfe/opfer-telefon**Bijeli prsten**

Besplatno & anonimno, savjetovanje putem telefona, intervencije u hitnim i kriznim slučajevima, posredovanje, pravna pomoć, ljudska pomoć.

Zentrale Informationsstelle**Autonomer Frauenhäuser**

Markt 4

53111 Bonn

Fax 0228 68469506

E-Mail: zif-frauen@gmx.dewww.autonome-frauenhaeuser-zif.de/de/autonome-frauenhaeuser/adressliste**Centralna informativna služba Autonomih****sigurnih kuća**

Baza podataka sa regionalnim sigurnim kućama

Bilješke

Zaštita i sigurnost od nasilja za žene i tinedžere izbjeglice u Njemačkoj

Ova brošura sadrži informacije na temu „Zaštita i sigurnost od nasilja“ za žene, migrantkinje/migrantice i tinejdžere izbjeglice u Njemačkoj. Ovom brošurom želimo da vas informišemo/infomiramo o vašim pravima i mogućnostima zaštite u Njemačkoj. Pored ostalog, nudimo vam informacije o sljedećim temama:

- nasilje prije, za vrijeme i poslije izbjeglišta
- uzroci, oblici i posljedice nasilja
- (t)ko vrši nasilje?
- spas od nasilja.

Osim toga, brošura sadrži i određene adrese ustanova za pomoć, koji žrtvama i članovima njihove porodice/obitelji može pružiti pregled ponuda pomoći/potpore. Ova brošura nastala je u okviru nacionalnog projekta „MiMi-prevencija nasilja, sa migrantima za migrante“.

Die Beauftragte der Bundesregierung
für Migration, Flüchtlinge und
Integration

Ethno-
Medizinisches
Zentrum e.V.

DHBW

Duale Hochschule
Baden-Württemberg
Villingen-Schwenningen
Department of Mental Health
and Addiction

Sächsische Landesvereinigung
für Gesundheitsförderung e.V.

Kreis Gütersloh
weltgewandt & bodenständig

Verband Kinder- und Jugendarbeit Hamburg e.V.
Fachverband für die offene Arbeit mit Kindern und Jugendlichen

Ova brošura uručena je od strane: